

M. M. von Baumhauer.

leeraar aan de Academie te Delft en adviseur der regeering in zake levensverzekering (1797—1866),

Franciscus Johannes Stamkart, hoogleeraar aan de P. S. te Delft en adviseur der regeering in zake levensverzekering (1805—1882), Marie Matthieu von Baumhauer, referendaris aan het Ministerie van B. Z. (1806—1878) en David Johannes Anthony Samot, in Nederland den eersten Fellow of the

de eenige groote maatschappij hier te lande, waarvan de reden voor een groot deel moet worden gezocht in de Koninklijke Besluiten van 1830 en 1833, welke aan de Nederlandsche maatschappijen het gebruik van bepaalde, maar verouderde sterftetafels voor schreven, zoodat zij niet in staat waren om te concurreren met de niet aan deze banden gelegde buitenlandsche maatschappijen.

Nadat in het jaar 1880 de Hooge Raad aan deze K. B. alle verbindbaarheid had ontzegd, sloegen de maatschappijen hare vleugelen verder uit en in hooge vlucht storten zij thans hare gaven uit over het menschdom.

Corneliszoom had in Engeland, waar reeds groote maatschappijen van levensverzekeringen op zuiver wetenschappelijke gronden waren opgericht, deze instellingen bestudeerd en in Amsterdam teruggekomen, riep hij de hulp in van Van Swinden en zoo verrees in 1807 de thans nog bloeiende „Hollandsche Societeit van Levensverzekeringen” in volkomen overeenstemming met de wetenschap. Deze oprichting bracht weer nieuw leven en sedert dien tijd zijn er een reeks van mannen geweest, die zich met eere hebben bewogen op het gebied der levensverzekering. Zonder den arbeid der anderen te kort te doen vermeld ik alleen: Reuel Lobatto, hoog-

F. J. Stamkart.

Institute of Actuaries te Londen en wiskundig adviseur van de Nationale Levensverzekering-bank te Rotterdam (1837—1888).

Onder de thans nog levenden treden vooral op den voorgrond Prof. A. J. van Pesch, Prof. P. van Geer en Corneille L. Landré.

De Hollandsche Societeit bleef langen tijd

David J. A. Samot.